

ΣΤΟ ΔΙΟΝΥΣΙΟ ΣΟΛΩΜΟ

*Πώς να τολμήσεις προς τα 'κεί, «άφοβα» ν' αναβλέψεις...
Πώς να δεχτείς ότι βουτάς, κάτι από κεί να...κλέψεις...
Η τέχνη κ' οι ιστορικοί τον ψάξαν και τον κρίναν,
είδαν τα όρια του νου και θαυμαστές του έγιναν!!!*

Η κορυφή των κορυφών, ο ΠΟΙΗΤΗΣ ο πρώτος,
που νέα αυλαία άνοιξε κι έγινε ο «πιλότος»
στο πρώτο ουράνιο όχημα κι από τους γαλαξίες
της έμπνευσης και των καιρών μάζεψε τις αξίες
του έθνους του μοναδικού, ανθρώπινες και Θείες,
τις έκανε μηνύματα, τις πέρασε σε στίχους
τις φόρτωσε νοήματα με χρώματα και... ήχους!!!

Αντίκρισε το χάραμα της παλιγγενεσίας
σαν ροδοδάκτυλη αυγή απ' αίματα θυσίας
νέων τιτάνων της γενιάς, χθονίων, εναλίων,
που, λευτεριάς εγκέλαδος, εκ των κοιμητηρίων,
αφύπνισε εκκωφαντικά μετά από πέντε αιώνες
για ν' αντιμετωπίσουνε Κύκλωπες, Λαιστρυγόνες...

Νέα σελίδα άνοιξε και βρήκε νέα... γλώσσα,
να εκφραστεί ποιητικά κι απλά, στα μύρια όσα
«οράματα και θάματα» του δουλωμένου γένους,
π' άπλωνε χέρι να πιαστεί από Γραικούς και ξένους,
ζητώντας, «απ' τις ερημιές, να βγάλει το κεφάλι»,
για ν' αναπνεύσει λευτεριά, να ζωντανέψει πάλι!!!

Διαβάζοντας τα έργα του, σε πλημμυρίζει Ελλάδα.
Νοιώθεις να καίει στο στήθος σου η προαιώνια δάδα
που η πνοή της 'λευτεριάς την έκανε λαμπάδα
να πυρπολήσει τις ψυχές των δούλων, των ραγιάδων
σε θύελλα ξεσηκωμού κατά των αφεντάδων.

Ανέβηκε περίλυπος στο λόφο, εκεί, του **Στράνη**
και άκουσε τις κανονιές στο τραγικό λιμάνι,
στο Μεσολόγγι απέναντι, που τούρκικοι πασάδες
με λύσσα επιτίθενται σ' αδούλωτους ραγιάδες.
Κ' ύμνησε τους ελεύθερους τους πολιορκημένους
με ποίημα που συγκλόνησε τους ντόπιους και τους ξένους.

Νοιώθει του **Λόρδου Βύρωνα** την τελευταία ανάσα
και ποίημα – ύμνο έγραψε μπρος... στου νεκρού την κάσα...
Και κάλεσε τη 'λευτεριά να πάει σιμά να κλάψει
και του σπαθιού της την ορμή, για λίγο, να την πάψει.

Πόσο βαθιά, πόσο ψηλά, πόσο πλατιά εμπεύει,
του ποιητή η έμπνευση και πάνσοφος εβγήκε,
για να μας φέρει τη σοδειά, ποιητικά δοσμένη
στον ύμνο Του τον Εθνικό, που αιώνιος θα μένει!!!
Στον ύμνο τούτο αγκαλιαστές του γένους οι πορείες
μ' άψογο μέτρο και ρυθμό, λαμπρύνουν τις θυσίες
πού γίναν για την λευτεριά, με το σπαθί στο χέρι,
την κόψη και την όψη του, της λευτεριάς το ταίρι!!!
Ανοίγει διάλογο ευθύ, με την Ελευθερία,
της λέει πως έχει Ελληνική καταγωγή κ' ουσία,
βγαλμένη από τα κόκαλα, τα ιερά, Ελλήνων,
τη χαιρετά στεντόρεια και με ευχές εκείνων,
ανδρειωμένη λευτεριά να γίνει σαν και πρώτα
να ξανανάψουν τα σβηστά και τα κρυμμένα φώτα.

Χρόνια οχτώ επάλεψε μ' αλήθειες και συγκρίσεις
προσώπων, συμπεριφορών, να κάνει προσεγγίσεις
με βάση τα βιώματα απ' το δικό του σπίτι,
ώσπου του Λάμπρου τη μορφή να βρει σαν καταλύτη
κι επάνω της, καλά – κακά καίρια να προσαρμόσει
σε ένα έργο «απόκοτο», **στον ήρωα ν' αποδώσει**
ήθος κακό κι ανάρμοστο, στης ύβρεως το όριο
πότε στα ύψη να τον πάει πότε στο περιθώριο!!!

Στον «Κρητικό» σου άπλωσες όλο τον λυρισμό σου!
Σ' αυτό το αριστούργημα, το πάθος, τον καημό σου
της ποθητής ελευτεριάς και της λεβεντοσύνης
σε θάλασσα και ουρανό εκπέμπεις, ΚΑΙ, αφήνεις
μηνύματα και σήματα, σοδειά από τη γενιά σου
που ξύπνησε και θέριεψε μέσα στα σωθικά σου!!!

Στον Ύμνο σου τον Εθνικό, στο Λάμπρο και στον Κρητικό.
στους... **πολιορκημένους**, ΟΛΗ η ψυχή του γένους
μπροστά μας ξεδιπλώνεται, αντρίκια και καθάρια,
κρατώντας τ' **απαράγραπτα του έθνους συναξάρια!!!**
Του όλου έργου σου έκδηλη η κορυφαία θέση
κι από την κορφή αυτή, ποτέ του δεν θα πέσει!!!
Αιώνια εκεί θα στέκεται του Σολωμού το άστρο
αυτόφωτο και απλανές ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΟ ΜΑΣ ΚΑΣΤΡΟ!!!

Αθήνα, Φεβρουάριος 2024

Δημήτριος Π. Τόρβας

Αντιστράτηγος ε.α/Επίτιμος Διοικητής ΙΧης Μεραρχίας Πεζικού
Electronic Engineer- MSc in Oper. Res. From Cranfield Univ. (England)

